

L'home del frac

Alberto Ramos Barranco

versió en català: 2014

revisió: 2025

Aquest text és un fragment.

Pots sol·licitar l'obra completa enviant un email a alberto.ramos@gmail.com.

PERSONATGES

HABITANT, uns quaranta anys.

VISITANT, la mateixa edat, o potser més.

ESPAI

Una sala d'estar. Un extrem dóna a les habitacions. L'altre comunica amb el rebedor. Al fons hi ha un moble bar. Al centre hi ha un sofà, una butaca i una taula de cafè. I a la taula, una guia de Nova York.

La barra (/) indica el moment que comença a parlar el següent personatge, interrompent o trepitjant la rèplica actual.

Un tret.

Silenci.

HABITANT: *(Fora.) Merda. (Pausa.) Merda.*

De la porta que dona a les habitacions apareix l'HABITANT. Du una pistola i unes sabatilles d'estar per casa amb forma d'urpes de felí.

Es mira la pistola. Tremola.

HABITANT: Merda. Merda. Merda.

La tremolor es va transformant en ràbia. Llença la pistola al sofà.

HABITANT: Merda!!!!

Ja s'ha començat a calmar, quan sona el timbre de l'entrada. Amb insistència.

HABITANT: *(En veu baixa.) Merda.*

Intenta ignorar-lo, però el timbre no para de sonar.

Surt al rebedor.

HABITANT: *(Fora.) ¿Què/*

VISITANT: *(Fora.) Tanqui!!*

HABITANT: *(Fora.) ¿Però què/*

Un cop de porta fort.

Entra el VISITANT, amb pas decidit i nerviós. Porta un frac, un barret de copa i un maletí negre. L'HABITANT entra darrere seu.

HABITANT: ¿Es pot saber/

VISITANT: Ha tancat?

HABITANT: ¿Es pot/

VISITANT: Ha tancat?!

HABITANT: No.

VISITANT: No ha tancat?!!!

HABITANT: No!

El VISITANT surt i torna a entrar.

VISITANT: És tancat.

HABITANT: És clar que és tancat! Ha tancat vostè!

Pausa.

VISITANT: Sí, té raó. Ho sento. M'he posat molt nerviós.

HABITANT: Li puc fer una pregunta?

VISITANT: Una pregunta?

HABITANT: Si no és massa indiscreció.

VISITANT: No, és clar que no.

HABITANT: No puc fer-li la pregunta?

VISITANT: No, no, no és massa indiscreció. Sisplau, pregunti.

HABITANT: Molt bé. *(Pausa.)* Es pot saber què collons fa vostè a casa meva?!!

VISITANT: Jo/

HABITANT: No he acabat.

VISITANT: No ha acabat la pregunta?

HABITANT: Sí, però en tinc una altra. *(Pausa.)* Qui collons li ha donat permís per entrar?!!

VISITANT: En realitat, és la mateixa pregunta.

HABITANT: No. No ho és.

VISITANT: *(Torna a posar-se nerviós.)* Sí que ho és. És la mateixa pregunta formulada de manera diferent.

HABITANT: No hi estic d'acord.

VISITANT: Faci'm cas. És la mateixa pregunta. En essència.

HABITANT: Bé, tant se me'n fot. Perquè en tinc una altra.

VISITANT: Una altra pregunta?

HABITANT: Sí.

VISITANT: Llavors ja seran dues preguntes.

HABITANT: O tres.

VISITANT: O una, depenent de si la tercera ve a dir el mateix que la primera i la segona. Les quals, com ja he dit, són essencialment la mateixa. (*Pausa.*) Endavant. Pregunti.

Pausa.

HABITANT: Qui collons és vostè?!!!

Silenci.

VISITANT: Començaré per la primera pregunta, si no li fa res. Sóc a casa seva perquè m'estan perseguint.

HABITANT: L'estan perseguint?

VISITANT: Sí.

HABITANT: Qui?

VISITANT: Li agrada fer preguntes, a vostè.

HABITANT: Ja està bé de prendre'm el pèl, collons!! De fet, m'és absolutament igual saber qui és vostè, ni què hi fa, aquí, ni qui collons l'està perseguint. Marxi de casa meva ara mateix!

L'HABITANT tira del maletí.

VISITANT: Primer deixi'm explicar-li.

HABITANT: No vull que m'expliqui res.

VISITANT: Sisplau.

HABITANT: Que no vull que m'expliqui res.

VISITANT: Bé, molt bé. Doncs no l'hi explico. De fet, no cal. Només ha de mirar per l'espiera.

HABITANT: Quina espiera?

VISITANT: L'espiera. L'espiera de la porta. *(Pausa.)* La mirilla.

HABITANT: Ah, l'espiaell.

Pausa.

VISITANT: Sisplau, només li demano que hi doni un cop d'ull. No li costa pas res.
(Pausa.) Sisplau.

L'HABITANT surt. Torna a entrar.

HABITANT: Que no ve?

VISITANT: Tranquil, que no m'escaparé.

L'HABITANT està a punt de protestar, però finalment surt. El VISITANT s'acosta al sofà. Contempla la pistola, amb curiositat però sense sorpresa.

Entra l'HABITANT.

VISITANT: *(Sobradament ansiós.)* I bé?

HABITANT: Què?

VISITANT: No l'ha vist?

HABITANT: No. Què se suposa que havia de veure?

VISITANT: Si l'hagués vist ho sabia.

HABITANT: Llavors no l'he vist.

VISITANT: N'està segur?

HABITANT: Sí, no? Si l'hagués vist ho sabia. M'ho acaba de dir vostè mateix fa un segon. Se'n recorda? Segur que se'n recorda, perquè m'ho acaba de dir fa un segon. Fa un segon. ¿O potser vostè és com els peixos, que tenen una memòria d'un segon? O de dos, o de tres, ara no me'n recordo.

El VISITANT deixa el maletí sobre la taula i surt. Torna a entrar.

VISITANT: Miri-hi ara.

HABITANT: Que hi miri?

VISITANT: Sisplau.

L'HABITANT s'arronsa d'espatlles i surt.

VISITANT: La veu?

HABITANT: (*Fora.*) Només veig el replà, i l'escala.

L'HABITANT entra.

HABITANT: Quan es cansi de jugar digui-m'ho.

VISITANT: Jo no estic jugant.

HABITANT: No, ja...

VISITANT: És ella, qui està jugant.

HABITANT: Ella?

VISITANT: Ara hi és, ara no hi és. Ara s'amaga, ara no s'amaga.

HABITANT: Qui és ella?

VISITANT: Ella. La meva perseguidora.

HABITANT: És una dona? (*Pausa.*) L'està perseguint una dona?

VISITANT: No ho sé. No sabria dir-l'hi.

HABITANT: Doncs si no ho sap vostè...

VISITANT: Segur que no l'ha vista?

HABITANT: Que no, collons. (*Pausa.*) Ho sento. Ja m'he n'he cansat. Ara, agafi la seva maleta i vagi-se'n.

VISITANT: Maletí.

HABITANT: Agafi el seu maletí i vagi-se'n.

VISITANT: No puc. M'està esperant. Està amagada.

HABITANT: Vol que truqui la policia?

L'HABITANT agafa el seu mòbil.

VISITANT: No. No serviria de res. S'amagaria.

HABITANT: No m'ha entès. *(Pausa.)* Si no marxa ara mateix, trucaré la policia.

(Mirant el mòbil.) Merda, no funciona.

VISITANT: Truqui'ls, si li ve de gust. Però jo no me'n vaig.

HABITANT: S'estima més que truqui la policia?

VISITANT: Sí.

HABITANT: Per què?

VISITANT: Perquè ella és a fora.

HABITANT: Qui és ella? *(Pausa.)* Qui és ella?

Pausa.

VISITANT: La Pantera Rosa.

HABITANT: Qui?

VISITANT: La Pantera Rosa. M'està perseguint la Pantera Rosa.